

מדריך

לתייד:

איך

לצוד

אותן?

תמי אלוני

אחת מנערות דיונגוף, מתוארת בפלייבוי כשחקנית קולנוע שהשתתפה כבר בשלושה סרטים, שניים בחו"ל. וכציירת שתחביביה איסוף בולים ומטבעות.

(המשך מעמוד 23)

לעולם. איפה אתה מתכוונן לישון הלילה? במחיר הדולר שמשלם הואב האמריקאי תמורת הפלייבוי, הוא זוכה לקבל עצות ל-עניין: הוא לומר שבתור זר יש לו יתרון על פני הישראלים. ושהמקום הטוב ביותר להתחיל את סיורו בתחום החתיכות הוא תל-אביב. ספציפית — דיונגוף:

„בדיונגוף תמצא תערובת של השדרה ה-המישית של מנהטן, שדרות מישין של שיקאגו, קינגס-רוד בלונדון וסנט-גרמיין בפאריז.”

אה, אה, אה, אם דיונגוף הוקן רק היה שומע את זה.

הקיבוצניקית

והסקס

דמשך הייעוץ המיצועי: דיונגוף ה-נהדר טוב רק בשביל העיניים. בשביל דברים רציניים יותר — רד לדיסקוטקים. שם, אל תחשוש לבקש כל חתיכה שתרצה

לרקוד איתך. גם אם היא תסרב, היא לא תיעלב.

זאת — בהגבלה אחת: לא כאשר התבורה היא מבין יוצאי ארצות-המזרח. שם, לא מעודדים ריקודים של נערות עם זרים.

אם תפסת חתיכה בדיסקוטק — המקום הבא ללכת אליו הוא הפאב. כאן נפסקות העצות בנושא החתיכה, מתוך אמונה ש-בשלב זה יצליח כבר התייר האמריקאי להסתדר לבדו.

העצות, לעומת זאת, עוברות עתה לנוש-אים כמו אתרית-יריות, מסעדות, מועדוני-לילה. מוזכרים שמות כויה מאריס, טוסו, ג'אנט, עומר-כיאס, כאל'ף.

במיוחד מוזכרים לטובה הלילות בעין-הוד, לשם באות צעירות מקיבוצי-הגליל. והקיבוצניקיות, מדריך הפלייבוי את קור-איו, למרות חינוכן החופשי ושהייתן במחיר-צת בניים וגברים כל חייהן, מוגבלות יותר בהשקפתן על המין מאשר ישראליות אחרות. הקיבוץ, כנראה, מעניין אותן תמיד יותר מהסקס. משהו ברוח: „נו, גמרת כבר? בוא נחזור לקסיף.”

הנה כישלון ההסברה האמיתי של יש-דאלו

ליאורה לפידות

דוגמנית המסלול מספר 1 של ישראל, צולמה בחצאית שקופה בלבד על אחד מסלעי המלח שבחוף יס-המלח. לישראליות שצולמו שולמה התמורה בהתאם למידת התפשטותן, על-ידי צלם הפלייבוי.

על רקע הרהבית, בתלבושת בדואית וליד גמל כורע, צולמה הסטודנטית למדעי המדינה באוניבר-סיטה העברית בירושלים. לדברי הפלייבוי הלומה של אורנה הוא להיבחר כחברת-הכנסת.